

Гідність

Що є для нас, людей всіх, гідність?
І в чому, де, й коли у нас
У гідності тій є потрібність,
В якій й з якою вчив нас Спас?

Повинно в нас і з нами бути,
У всьому й завжди, і у всіх.
Та ми ж в пільмі з невігластв пута
Самі й сплели собі ж, й успіх

Бо в Сатани немає ж братства,
Й угод, договорів нема,
У Нього може бути лиш рабство,
В серцях і в розумах – пільма!

У тім всім йти в пільмі й до прірви,
Ті всі, хто йшли з тим, всі й дійшли,
А хто ще не дійшов, - тих вирва
Чекає всіх й давно, змогли б

Те древнє все й просте поняття,
В яким найвища гідність, й всіх,
Всі ж люди Божі в людстві, й браття,
А хто не з тим - в тім смертний гріх.

Хоч хтось про цей гріх і не знає
Тому, що сам й не хоче знать,
Реве, волає та й горлає,
З тим та і в тім всім - лиш сконать

Не можна жити в божевіллі,
Тобто: без Бога вільним жить,
У тім нацизмі всім й свавіллі

На перший погляд, в тім все просто:
Найвища гідність в всіх людей -
Бути людьми, й питання гостро
В тім для життів і для смертей

В безумстві в повнім всім й створили,
Вся ж гідність в нації, мовляв,
В тім сатаністи нас всіх й вчили,
В чім Сатана їх й наставляв.

Й ревуть воли, хоч ясла й повні,
В тім більшість людства вже реве,
В нацизмі нації умовнім
І в безумовнім. Не нове

Ще може, дехто й схаменутись,
Та геть далеко вже зайшли!
Щоб в гідність нам в людську вернутись,
То треба, щоб ми ж здобули

Хоч знає хтось про те й волає,
В нацизмі всім своїм дурнім,
Й про славу нації горлає,
Для нього вся й є гідність в тім.

Вже доведеться, й дуже скоро,
В тім вибір кожного з всіх нас:
Або нацизм з химер й потвори,
Або те все, в чім вчив нас Спас!

Пітьмі лиш й Сатані служить.

Хто хоче сам, хай йде в дорогу,
Яку й обрав він сам собі ж,
Хто з Богом й з людством, Агні Йогу
Візьме, й знайде в ній в всім рубіж.

Микола Іващенко, Київ, 15. 02. 2019 р.